

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125206900
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125206900.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Anny Kovalovej, PhD. a JUDr. Jany Jančíkovej, v právne veci žalobkyne: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. C. a 2. A. B., nar. XX.XX.XXXX bytom C. XX, XXX XX D. C., zastúpená zákonnou zástupkyňou žalobkyňou v 1. rade, proti žalovanej: E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX F., t.č. bytom G. X, XXX XX F., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 17C/31/2025-11 zo dňa 05.09.2025, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Súd mení uznesenie vo výroku I. tak, že:

u k l a d á žalovanej povinnosť dočasne

- nepribližovať sa k žalobkyniam na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, správnom konaní a v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní, na ktoré bude žalovaná predvolaná, v rozsahu nevyhnutnom na jej riadnu účasť na týchto úkonoch,

- písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktovať žalobkyne

- zdržať sa zverejňovania, zdieľania alebo iného šírenia prostredníctvom sociálnych sietí alebo iných verejne prístupných médií a komunikačných platforiem akýchkoľvek informácií o osobnom živote žalobkyň.

II. Toto neodkladné opatrenie sa n a r i a d ť u j e na obdobie jedného roka od vydania tohto rozhodnutia.

III. Súd p o u č u j e žalovanú, že môže podať voči žalobkyniam žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

V. Žalobkyniam priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a vyslovil, že žalobkyne nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyne sa doručeným návrhom doručeným v spojení s doplnením návrhu doručeným súdu dňa 01.09.2025 domáhali, aby súd uložil žalovanej, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde bývajú, zdržiavajú sa alebo ktoré pravidelne navštevujú žalobkyne a zároveň, aby jej súd uložil zákaz úplne alebo čiastočne kontaktovať žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. V návrhu uviedli, že sú osobami, ktorých telesnú integritu alebo duševnú integritu žalovaná svojím konaním ohrozuje. Návrh bol napísaný i v prospech ďalších osôb - detí žalobkyne v 1. rade - H. B., C. B. a I. B., avšak následne žalobkyňa v 1. rade telefonicky oznámila, že jej plnoleté deti nechcú v tomto konaní konať a podaním doručeným súdu dňa 01.09.2025 objasnila, že v tejto veci bude konať iba ona.

4. V odôvodnení návrhu žalobkyňa v 1. rade uviedla, že žalovanú spoznala asi pred približne rokom na sociálnej sieti J.. Všimla si ju a zarazilo ju, ako psychicky a fyzicky týra v priamom prenose svoju dcéru E. D., ktorá v tom čase mala iba 22 rokov. Ich známy B. K. prosil na sociálnej sieti či jej nemôže niekto pomôcť na pár dní, aby neostala na ulici. Žalobkyňa v 1. rade jej prišlo veľmi ľúto, pretože je matkou piatich detí a mala slzy v očiach, tak sa podujala a chcela jej pomôcť. Predpokladala, že ak má 22 rokov, tak je približne na rovnakej mentálnej úrovni, ako boli jej dcéry v jej veku. Avšak mylila sa. V ďalšom popisovala psychický a mentálny zlý stav dcéry žalovanej. Uviedla, že jej vybavila aj prácu, avšak, keď mali ísť na pohovor, náhle odišla do L. aj keď nemala ku komu ísť, pretože sa chcela vyhnúť povinnostiam. L. E. domov k svojej matke (žalovanej) sa začalo všetko to zlo, ktoré sa deje do dnes. Žalovaná verejným streamom začala nadávať na žalobkyňu, obviňovať ju a vyčítať jej, že o jej dcéru nebolo postarané, nemala plnohodnotnú stravu a nepostarala sa o ňu, ako mala. Zároveň sa verejne vyhráza žalobkyňu v 2. rade, že sa jedného dňa nemusí vrátiť domov. Rovnako žalovaná neustále šíri nepravdivé informácie o žalobkyňu, podáva trestné oznámenia, čo vplýva na psychické zdravie oboch žalobkýň.

5. V podaní doručenom súdu 01.09.2025 dodala, že dňa XX.XX.XXXX večer sa jej žalovaná opäť vyhráza, prišla opätovne k nim domov, kde na celú ulicu kričala vulgárne nadávky. Keďže na ňu susedia kričali, tak utekala preč, nasadla do auta a zmizla. Za hodinku sa tým chválila na sociálnej sieti J. a vyhráza sa, že je to len varovný začiatok, že ak bude niekedy končiť smenu alebo začínajú, počká si ju so svojimi ľuďmi.

6. K návrhu pripojila USB kľúč s viacerými videonahrávkami vyhotovenými/upravenými od 12.11.2024 až do 01.09.2025.

7. Súd k týmto uviedol, že na videonahrávkach sa nachádzajú videá pridávané na sociálne siete, pričom z niektorých je zrejme, že šlo o sociálnu sieť J., kde autorom videa (streamu) bola osoba vystupujúca pod prezývkou „E.“, „E.“, „E.“, ďalej videá z M. na kanále N. O., na kanále P., kanále Q., G. nahrávky/záznamy z livestreamov medzi viacerými osobami. Z uvedených nahrávok nevyplýva, ktorého dňa boli tieto streamy alebo videá zverejnené. Iba vychádzajúc z údajov na USB kľúči možno vyvodiť, že niektoré sú i staršieho dátum - napr. nahrávka pod názvom „exekutor“ je vytvorená/upravená dňa 12.11.2024, nahrávky „ociernovanie mojich detí“ a „cela rodina sme alkoholicy, syn nebol vysvieteny“ dňa 17.03.2025, nahrávky „exekutor-rozprava o zene co nepoznam“ a „volanie na obec. urad, posuvanie nepravdivych veci“ dňa 08.05.2025, nahrávka „dcera C. o preklinani“ dňa 11.05.2025 a nahrávky „vyjadrenie dcery preco odísť z domu, nadávky na mna-povedala som svoj nazor“, „urad registracia“, trestny cin vyhrazania sa“ vyjadrenie staršej dcery“, „vyjadrenie staršej dcery C.“ dňa 17.06.2025 a nahrávka „posuvanie inf. o mojej osobe“ dňa 06.07.2025.

8. Z najnovších nahrávok vyplýva, že zrejme žalovaná (súd nevie stotožniť, či skutočne ide o žalovanú) o žalobkyňu v 1. rade rozpráva rôzne informácie na platforme J..

9. Súd všeobecne k opatreniam v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) až h) CSP uviedol, že tieto opatrenia sú v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností sú determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je jedným z menej závažných zásahov do osobných slobôd povinného (spomedzi zásahov podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h)) CSP, pričom je podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená (podobne viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1098-1099).

10. Vychádzajúc z návrhu a predložených videonahrávok súd považoval za osvedčené, že žalovaná skutočne na sociálnych sieťach šírila rôzne informácie, ktoré sú pravdepodobne o žalobkyniach. K tomuto je však potrebné dodať, že bez ďalšieho kontextu a preverenia dotknutých videonahrávok to ale nedosahuje kvalitu preukázania skutkových tvrdení, iba osvedčenie skutkových tvrdení, ktoré žalobkyne popisali vo svojom návrhu, a toto osvedčenie je tiež iba útržkovité a skutočne plné dohadov, pretože v mnohých videách nie je zjavné, o čom presne žalovaná v dotknutých videonahrávkach hovorí. Následne tak nie je preukázaná ani naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

11. Vychádzajúc z toho, čoho sa navrhovateľky návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhajú - a to uloženia zákazu vstupu do ich domu, na pracovisko, či iné miesto, kde sa zdržiavajú a uloženia zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou či inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľky - má za to, že navrhovateľky nezvolili ani správny procesný prostriedok na ochranu svojich ohrozených, či porušených práv. Totižto, navrhovateľky neosvedčili, že by odporkyňa chodila do ich domu, na pracovisko, či iné miesto, kde sa navrhovateľky zdržiavajú, ani neosvedčili, že by ich odporkyňa písomne, telefonicky, či elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovala. Z videonahrávok iba vyplýva zverejňovanie informácií o navrhovateľkách, podané veľmi expresívne a často s množstvom vulgarizmov, čo pochopiteľne i súd vníma ako správanie obťažujúce subjekty, o ktorých žalovaná vo videách (streamoch) rozpráva, a toto jej správanie môže zasahovať do práv dotknutých osôb na ochranu ich osobnosti, môže narúšať, či ohrozovať ich duševnú integritu. Z videonahrávok však nevyplýva, že by žalovaná nejakým spôsobom kontaktovala písomne, telefonicky, prostredníctvom elektronickej komunikácie alebo inými prostriedkami žalobkyne, ako ani to, že by sa chystala prísť do ich domu, na pracovisko alebo iné miesto, kde sa zdržiavajú. Žiada sa pritom dodať, že žalobkyňa spomína, že dcéra žalovanej bola pri dome, v ktorom pracuje žalobkyňa v 2. rade - a teda nebola to priamo žalovaná, voči ktorej sa navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, ale tretia osoba - dcéra žalovanej.

12. Uloženie zákazu žalovanej, aby vstupovala do domu, na pracovisko alebo miesta, kde sa zdržiavajú žalobkyne, by nepredstavovalo prekážku pre to, aby sa na tieto miesta dostavila dcéra žalovanej, či tretie osoby. Ak žalobkyňa v 1. rade uvádza, že sa jedná o šikanu zo strany žalovanej, ktorú by chcela zastaviť, tu je nevyhnutné konštatovať, že nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia - uloženie zákazu vstupu do domu žalobkyň, na pracovisko, či iné miesta, kde sa žalobkyne nachádzajú alebo zákaz ich kontaktovania zo strany žalovanej - túto šikanu nemá ako zastaviť, nemalo by na ňu vplyv, keďže vychádzajúc zo skutkových tvrdení a predložených videonahrávok vyplýva, že k zásahom dochádza úplne iným spôsobom. Popri tom sa žiada ešte raz zdôrazniť, že z dotknutých videonahrávok nebolo preukázané, že by žalovaná vošla alebo plánovala ísť do domu žalobkyň, na ich pracovisko alebo iné miesto, kde sa tieto zdržiavajú (napr. škola žalobkyne v 2. rade), ani z nich nevyplýva, že by žalovaná nejakým spôsobom kontaktovala navrhovateľky. Pre úplnosť je vhodné dodať, že ak by aj súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanej vstup na tieto miesta zakázal, tak by to nezabránilo žalovanej zdržiavať sa blízko domu žalobkyň, ich pracoviska, či školy. Rovnako tak, ak by súd aj vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zákazu kontaktu, tento by nebránil ďalším streamom a uverejňovaniu videí zo strany žalovanej, pretože pri týchto streamoch nejde o kontaktovanie žalobkyň.

13. V súvislosti so široko formulovaným petítom týkajúcim sa zákazu vstupu do domu, na pracovisko alebo na iné miesto, kde sa žalobkyne zdržiavajú, súd na okraj uvádza, že posudzoval obsah návrhu aj v intenciách zrozumiteľnosti a určitosti navrhovaného neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že navrhovaný výrok súdu síce je koncipovaný veľmi široko, ale je zrozumiteľný a pre prípad, že by súd vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti za dôvodný, tak by súd akurát

pristúpil k odstráneniu jeho väd - neurčitosti navrhovaného petitu pre účely vykonateľnosti takéhoto navrhovaného petitu, keďže podľa názoru súdu by z neodkladného opatrenia mali jednoznačne vyplývať konkrétne miesta, kde by mal byť zákaz povinnej osoby vstúpiť. Keďže ale súd mal za to, že žalobkyne ani len neosvedčili dôvodnosť tohto návrhu, tak nepovažoval za potrebné zdĺhavo odstraňovať vady návrhu v tejto časti.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a to predovšetkým z dôvodu, že nepreukázali žiaden právny záujem na bezodkladnom usporiadaní práv a povinností medzi tretími osobami - plnoletými deťmi žalobkyne v 1. rade a žalovanej, ak aj z dôvodu neosvedčenia takých okolností, ktoré by odôvodňovali naliehavosť bezodkladnej úpravy práv a povinností medzi žalobkýňami a žalovanou práve navrhovaným spôsobom - zákazom vstupu do domu, na pracovisko, či iné miesto, kde sa žalobkyne zdržujú, či zákazom kontaktovania žalobkýň zo strany odporkyne.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

16. Proti tomuto uzneseniu podali žalobkyne v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedli, že súd dospel k nesprávnemu záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Mala za to, že jednoznačne preukázala existenciu právneho vzťahu a potrebu dočasnej úpravy práv a povinností účastníkov, potencionálnej hrozby pre jej rodinu a jej samotnej. Na základe videí má za to, že je zreteľné a jasné vyhrážanie sa v priamom prenose na verejnosti, nabádanie ostatných ľudí voči jej osobe. Uvádza, že psychicky sú obe navrhovateľky na dne. Má obavy, že vyhrážanie môže skončiť aj oveľa horšie. Namietala, že súd sa nedostatočne zaoberal skutočnosťou, že v dôsledku neexistencie neodkladného opatrenia im hrozí závažná napravitelná ujma, poškodenie dobrého mena žalobkyne a jej rodiny, ušlý zisk z dôvodu zásahu do pracovného postavenia, psychická ujma spôsobená neprimeraným zásahom do súkromia, začala na verejných streamoch spolupracovať s umelou inteligenciou, kde dáva umelej inteligencii podrobné otázky. Nadáva vulgarizmami na jej osobu. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu. Žiada o zákaz priblíženia k jej osobe a k jej maloletej dcére z dôvodu, že reálne existuje nebezpečenstvo zo strany žalovanej.

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

18. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

19. Citovaná právna úprava reflektuje na znenie čl. 3 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach, vzťahujúcim sa na ochranné opatrenia nariadené v záujme ochrany určitej osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, napríklad aby sa zabránilo akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku.

20. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa

vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje (IV. ÚS 257/2010).

21. Dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana musí byť hodnoverne osvedčená (§ 132 CSP) a nie dokázaná. Podľa Najvyššieho súdu SR platí, že za pojem osvedčovanie nie je možné považovať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. Osvedčenie dôvodného podozrenia z ohrozenia duševnej alebo telesnej integrity, ako už bolo vyššie uvedené súdom prvej inštancie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajväč pravdepodobná.

23. Žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúcimi skutočnosťami a pripojenými dôkazmi dostatočne spofahlivo osvedčili naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Konanie žalovanej je spojené so snahou o kontakt so žalobkyňou a jej maloletou dcérou, hoci na toto využíva sociálnu sieť a streamovaciu platformu. Z obsahu videí, v ktorých sa žalovaná adresne obracia na žalobkyne je evidentná jej snaha vyslať im určitý odkaz, v niektorých prípadoch majúci charakter hrozby alebo jej náznakov. Uvedené je podľa odvolacieho súdu nepochybne možné považovať za spôsob kontaktovania žalobkyň žalovanou. Správanie žalovanej nesporne vplýva na psychickú pohodu žalobkyň a zakladá dôvodnú obavu z ohrozenia ich telesnej a duševnej integrity. Žalobkyne tieto skutočnosti tvrdili a osvedčili už pred súdom prvej inštancie, hoci uloženie zákazu žalovanej priblížiť sa k žalobkyňam výslovne žiadali až vo svojom odvolaní. Vzhľadom na skutkové okolnosti tvrdené už pred súdom prvej inštancie a z osvedčene existujúce už pred rozhodovaním súdu prvej inštancie, odvolací súd vychádzajúc z obsahu pôvodného návrhu a odvolania konštatoval, že žalobkyne ako neznalé práva svoj návrh v odvolaní upravili len čo sa týka právnej kvalifikácie v zmysle Civilného sporového poriadku. Na úpravu návrhu ohľadne zákazu priblíženia sa preto odvolací súd neprihliadal ako na zmenu návrhu alebo neprípustné novoty v odvolacom konaní, a to s prihliadnutím na to, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia je poskytnúť okamžitú ochranu žalobkyňam, čo má prednosť pred striktno formálnym posudzovaním návrhu.

24. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť, že jeho telesná integrita alebo duševná integrita je, resp. môže byť konaním protistrany ohrozená.

25. V časti o uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňam súd vychádzal z § 11 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy“. Odvolací súd mal za to, že žalobkyne majú právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považujú vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania protistrany, jej priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ich ohrozuje a neželajú si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ne násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia. Odvolací súd tu ešte podotýka, že násilím je v zásade každý čin, ktorého následkom obeť robí niečo, čo nechce robiť, resp. jej bráni robiť niečo, čo robiť chce. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka.

26. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia iba „možnosť ohrozenia integrity“, zvyrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násillia. V uvedenej časti neodkladného opatrenia preto vyhovel súd v celom rozsahu, keď mal za to, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity žalobkyň.

27. Súd prihladal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže protistrane približovať sa k žalobkyniam na to, aby zásah do práv protistrany, tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného (proporcionalita nariadeného neodkladného opatrenia).

28. Súd pritom prihladal na prípadné súdne a trestné konania, v súlade s čím súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, kde je ochrana integrity žalobkyní zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru, žalobkyňami žiadaného pocitu bezpečia, pričom má za to, že počas nasledujúcich mesiacov príde k vyriešeniu vzájomných rozporov, stabilizácii situácie. V prípade, ak by ohrozenie aj po dobe nariadenia tohto neodkladného opatrenia naďalej pretrvávalo, má možnosť podať kedykoľvek ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podložiť ho listinnými dôkazmi preukazujúcimi aktuálnu situáciu a stav jej ohrozenia, pričom súd takéto riešenie považuje za dostačujúce na ochranu jej záujmu.

29. Zákaz žalovanej približovať sa k žalobkyniam je viazaný a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa tieto zdržiavajú. Samozrejme už z povahy veci je zřejmé, že sa musí jednať o úmyselné priblíženie sa žalovanej k žalobkyniam, pričom uvedené nemôže zahŕňať náhodné neúmyselné stretnutia. Zákaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu žalovanej, nie akýmkoľvek náhodným stretom so žalobkyňami, pri ktorých absentuje vedomé konanie žalovanej porušiť súdom uložený zákaz (porovnaj uznesenie Krajského súd v Prešove sp. zn. 20Co/47/2023z 26.07.2023). Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť žalovanej na procesných úkonoch vykonávaných pred súdom (napr. pojednávanie), resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzdialenosť kratšiu ako 30 metrov považoval súd za dostačujúcu zabrániť prípadnému fyzickému kontaktu žalovanej so žalobkyňami.

30. Súd určil, že žalovaná sa smie priblížiť k žalobkyniam na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaná predvolaná a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovanej na týchto úkonoch. Pokiaľ by strany sporu boli spoločne predvolané na procesné úkony súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje.

31. V časti povinnosti žalovanej zdržať sa zverejňovania, zdieľania alebo iného šírenia prostredníctvom sociálnych sietí alebo iných verejne prístupných médií a komunikačných platforiem akýchkoľvek informácií o osobnom živote žalobkyní bolo súdom založené na závere, že zverejňované výroky žalovanej zasahujú do osobnostných práv žalobkyní s tým, že tieto závery implicitne zahŕňali posúdenie prvkov testu proporcionality. Súd v tejto časti vychádzal z obsahu a argumentácie návrhu a odvolania (§ 124 CSP), ako aj z už uvedeného vzťahu medzi kontaktovaním žalobkyní a zverejňovaním videí a streamov na verejnej komunikačnej platforme. Z uvedeného bolo možné uzavrieť, že predmetom ochrany, ktorej sa žalobkyne domáhajú bola aj ochrana pred šírením týchto znevažujúcich audiovizuálnych útokov a odkazov, aj keď to žalobkyne zahrnuli pod ust. § 325 písm. g) CSP. Obsah výrokov žalovanej, formuláciu, spôsob zverejnenia výrokov a vzájomnú časovú nadväznosť výrokov nie je možné hodnotiť izolovane, ale v súhrne ako jedno pokračujúce konanie, ktorého témou bolo publikovanie negatívnych výrokov o žalobkyniach.

32. Rovnako nariadeným neodkladným opatrením súd zakázal žalovanej úplne kontaktovať žalobkyne, a to písomne, telefonicky alebo elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, keďže konanie žalovanej podľa odvolacieho súdu priamo spôsobuje duševnú ujmu, t. j. strach u žalobkyní a narúša ich osobnú integritu, pričom už len zo samotnej povahy zverejňovaných videí žalovanou možno, ako už bolo uvedené, pokladať tieto „streamy“ za určitú komunikáciu so žalobkyňami.

33. Súd zároveň vo výroku uznesenia neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to s poukazom charakter nariadeného neodkladného opatrenia.

34. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil žalovanú o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu

škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Tu súd dáva do pozornosti aj R40/2020: Ak uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vykazuje nedostatky v poučení o právnych následkoch spojených s podaním žaloby vo veci samej podľa ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, nejde o porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, že v súlade s ust. § 388 CSP zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

36. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie; podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol odvolací súd o náhrade trov celého konania (konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania). V tomto prípade je potrebné žalobkyne považovať za čiastočne úspešné, a to v časti, v ktorej sa domáhali uloženia zákazu žalovanej priblížiť sa k žalobkyniam, a zároveň neúspešné v časti, ktorou sa domáhali uloženia zákazu žalovanej vstúpiť do domu, na pracovisko žalobkýň. Z uvedeného dôvodu odvolací súd o trovách celého konania rozhodol tak, že žalobkyniam patrí nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).